

OGRSKA NAPETO PRICA KUJE NADALJNIH RAZVOJEV

MADŽARI SE ZAVEDAJO KRIVDE,
PA SE SKUŠAJO NA VSE
NAČINE OPRATI PRED SVETOM

Jugoslovansko časopisje srdito napada madžarske odgovorne kroge, ker niso ničesar ukrenili proti hrvatskim teroristom. — Madžarska se boji, da se bo Jugoslavija obrnila na Ligo narodov. — Madžarska pravi, da ima pravico imeti v svojih mejah politične begunce.

BUDIMPEŠTA, Ogrska, 4. novembra. — Ogrsko časopisje piše, da je bila ranjena ogrska "nedolžnost", Ogrska pa navzlic temu z velikim nemirjem pričakuje naslednji korak Jugoslavije, kadar bo preiskva francoske policije glede umora jugoslovanskega kralja Aleksandra končana, ker se boji, da bo Jugoslavija postavila Ogrsko na zatožno klop pred Ligo narodov. Ogrska je že opetovano zagotovila, da ni bila vlada v nikaki zvezi s hrvatskimi teroristi, četudi so živeli v njenih mejah.

Najsrditejši napadi niso prišli iz Beograda, temveč iz Pariza in Prage, četudi je bilo zadnje čase pisanje jugoslovanskega časopisja proti Ogrski zelo ostro. Beograjska vlada se je vsled vpliva Francije, ki se hoče z bližanjem z Italijo zavarovati proti Nemčiji, zdržala, da ni toliko nastopila proti Italiji, četudi je jugoslovansko časopisje zvrčalo vso krivdo na dr. Paveliča, ki je živel in bil aretiran v Italiji, in ga je dolžilo, da je bil glava morilne zarote. Pavelič je le redkokdaj obiskal Ogrsko, toda v Italiji je že dve leti vežbal hrvatske begunce za teroristična dejanja.

Proti Ogrski pa je bila Jugoslavija manj prizanesljiva. Še več, Jugoslavija si je izbrala Ogrsko kot "črno ovco", ki je trpela v svojih mejah, kakor Italija, hrvatske teroriste. Vplivni madžarski možje so nastopili v obrambo Ogrske, katero imenujejo deželo gentlemanov, ter zavračajo vsako obdolžbo, da bi bila Ogrska v kaki zvezi s hrvatskimi teroristi, dasi je imela v svojih mejah politične begunce, kar pa je delala samo po vzgledu drugih držav, ki dovoljujejo zavetje takim beguncem, vsled česar je bilo Ogrski nemogoče izročiti hrvatskih beguncem njihovim srbskim sovražnikom. Slednjič pravi madžarsko časopisje, da je smešno spravljati Ogrsko v zvezo z zločinom, ki je bil izvršen v Marseillesu, kajti zločin je izvršil Macedonec, ki je bil jugoslovanski državljani, v Franciji.

Toda ta splošnost, kateri bi marsikdo na prvi pogled potrdil, ni pravi odgovor na točne obdolžbe Jugoslavije. Nikdo ni pričakoval, da bi Ogrska aretirala hrvatske teroriste in jih izročila Jugoslaviji, četudi pred dvema mesecema ni Ogrska prav nič pomišljala in je aretirala dva avstrijska begunca ter ju izročila avstrijskim oblastim.

Zelo pa teže Ogrsko obdolžbe glede njenega zadržanja glede Gustava Perčiča. Dr. Pavelič, Perčič in Ivor Frank so bili voditelji majhne hrvatske skupine frankovcev, ki so se leta 1928 izselili iz Hrvatske ter so se javno posvetili delu, da uničijo jugoslovansko državo. Pravi voditelji nezadovoljnih Hrvatov, kot je med drugimi dr. Vladimir Maček, ki so zahtevali avtonomijo Hrvatske, niso bili v zvezi s to skupino, kateri so šli v greh, da so sprejemali podporo drugih držav za uničenje Jugoslavije.

Odgovor Ogrske na očitke, da je podpirala teroriste, ki so živeli v njeni deželi, bo vprašanje, kdo se upa sumničiti ministrskega predsednika Goemboesa in regenta admirala Horthyja, da sta morila. To je isto, kot bi bila kaka visoka oseba kake dežele aretirana, ker je ukradla važne in tajne vojaške listine in bi bila zunanji minister in ministrski predsednik iste države obdolžena, da sta ukradla listine.

Jugoslavija ima dovolj vzrokov, da nastopa pro-

Vroči boji v premogovnem okrožju

VOLIVNA
BORBA V
CALIFORNIJI

Policija straži gubernatorja Merriama. — Na Sinclairjev glavni stan so metali opeko.

San Francisco, Cal., 4. nov. — Poseben oddelček policije je bil poslan v auditorium v San Francisco, da straži gubernatorja Franka F. Merriama, ki je republikanski kandidat za gubernatorja. Pristaši demokratskega kandidata Upton Sinclairja pa poročajo, da so republikanci vrgli skozi okno demokratskega glavnega stana opeko ter da so prerezali gumijevе obroče pri avtomobilih Sinclairovih agitatorjev.

To pa je samo začetek izgrede, katere je napovedal progresivni kandidat Raymond L. Haight, ki je rekel, da bo tekla kri, ako bo izvoljen Sinclair ali pa Merriam.

Sinclair pa je v svojem govoru v Los Angeles obdolžil republikansko stranko, ne da bi pri tem omenil kako ime, da je iz New Yorka naročil 208 gangsterjev, ki bodo ovirali njegove pristaše pri volitvah v torek.

Glede poročila, da je Sinclair premenil svojo Epic platformo, kar pomeni konec revščine v Californiji, je rekel Sinclair, da je platformo izpremenil samo toliko, da bo z boljšimi in hitrejšimi sredstvi skušal doseči svoj cilj.

"Še vedno imamo priložnost rešiti svoje probleme z glasovi, mesto s krogli", je rekel Sinclair. "Mogoče bo to naša zadnja priložnost".

Sto delavcev v Civilian Conservation Camp, od katerih večina zatrjuje, da ima volilno pravico v Los Angeles, se pritožuje, da so bili premeščeni iz Los Angelesa, da jim ne bi bilo mogoče voliti v mestu, v katerem je Sinclairjeva moč največja.

Delavci so se pritožili pri glavnem Sinclairovem stanu, ki je o tem obvestil oblasti v Forth Arthur, kjer so bili delavci nastanjeni, ako bi bilo na kak način mogoče urediti, da bi ti delavci volili v Los Angeles okraju.

SMRTNA KOSA

V New York City je umrla rojakinja Marija Kočar, doma iz okolice Domžal. Stara je bila šestdeset let. V Ameriki zapuščena dva, v stari domovni pa tri otroke. Pogreb bo v sredo ob desetih dopoldne iz slovenske cerkve, 62 St. Mark's Place. Naj v miru počiva!

ti frankovcem in drugim nasprotnikom jugoslovanske vlade, ki se nahajajo v inozemstvu, in Ogrska z veliko nervoznostjo čaka na to, ako bo Francija dovolila Jugoslaviji, da vloži pri Ligi narodov pritožbo proti državam, ki nudijo zavetje tem revolucionarjem in teroristom.

POLET IZ
AVSTRALIJE
V AMERIKO

Razdaljo med Honolulu in Californijo je preletel Kingsford-Smith v petnajstih urah.

Los Angeles, Cal., 4. nov. — Danes popoldne ob pol štirih je pristal na tukajšnjem letališču Sir Charles Kingsford-Smith. Po svojem držnem poletu iz Avstralije v Oakland, Cal., se je mudil le tri ure na svojem cilju, nakar je poletel sem.

Na letališču ga je pozdravila velika ljudska množica.

Oakland, Cal., 4. novembra. — Prvi preko-pacifični polet v smeri s zapada proti vzhodu je završil letalec Sir Charles Kingsford-Smith iz Avstralije je poletel na Honolulu, od tam pa v Californijo. 2408 milj dolgo pot je premeril v petnajstih urah.

Vsega skupaj je preletel 7365 milj. Pozneje je povedal, da je imel na poletu zelo slabo vreme ter je večkrat zašel v tako gosto meglo, da bi skoro izgubil orientacijo.

Letel je v višnjevo-belem enokrilniku "Lady Southern Cross". Spremljal ga je stotnik P. G. Taylor.

ZAHTEVA PO IZROČITVI
23 JAPONCEV

Manila, Filipinski otoki, 4. novembra. — Filipinska vlada bo poslala v Tokio uradnika zunanje urada Serafina Hilado, da zahteva od japonske vlade izročitev 23 japonskih mornarjev parnika Kaiun Maru, ker so obdolženi, da so skušali umoriti tri filipinske carinske uradnike.

SAMOSTAN V SAHARI

Alžir, Alžir, 3. novembra. — Pet mladih francoskih duhovnikov je ustanovilo samostan ob karavanskem križišču po imenu El Abiod Sidi Čejk, 500 milj v puščavi Sahara.

Duhovniki, ki so zapustili vse svoje bogastvo, so se dolgo pripravljali na ta svoj poklic ter so se posebno učili arabščine in arabskih običajev v Kartagi. Samostan so napravili iz zapuščenih vojašnic na kraju stare rimske trdnjave.

Duhovniki, oblečeni v belo obleko domačega prebivalstva, nosijo na prsih ognjeno srece in križ. Njihov samostan bo odprt novincem vseh narodnosti, ki so pripravljene o-lajševati težave rodov v prostani puščavi.

PAPEŽ BO
IMENOVAL
KARDINALE

Dosedanje število kardinalov je zelo nizko. — Po mnenju nekaterih je v kardinalskem kolegiju preveč Italjanov.

Vatikan, 4. novembra. — Vsako leto, ko se približuje december, nastanejo govorice o papeževem konzistoriju, na katerem navadno papež imenuje nove kardinale.

Konzistorija že ni bilo od marea lanskega leta in v tem času se je število kardinalov se je zelo skrešlo. Znano je, da želi papež izraziti svoje veliko zadovoljstvo nad delom nadškofa Jamesa Louisa Copello, ki je organiziral evharistični kongres v Buenos Aires in mu bo najbrže podelil kardinalski klobuk.

Ako bo nadškof Copello po- višan v kardinala, se bo prvič zgodilo, da bo imela Južna Amerika dva kardinale. To pa tudi spominja na kritiko, da število kardinalov ni pravično razdeljeno po posameznih deželah z ozirom na število katoličanov. Združene države imajo štiri kardinale, četudi ima Južna Amerika dvakrat toliko katoličanov, je pa imela do sedaj samo enega kardinala.

Toda vseh teh dežel ni mogoče zadovoljiti, ker je število kardinalov natančno omejeno. Nemogoče je dati Argentini enega novega kardinala, da ne bi bil razžaljen Čile in zopet ni mogoče Čile dati enega kardinala, ne da bi bil razžaljen Peru, itd. Vseled tega izgleda, da bi moral papež povečati število kardinalov, toda papež se boji, da bi s tem bila zmanjšana važnost kardinalskega kolegija. Drugi izhod za to, da druge dežele dobe več kardinalov, bi bilo zmanjšanje števila italijanskih kardinalov, katerih je vedno polovica. Toda Vatikan je mnenja, da je to v soglasju z zemljepisno lego papeževе države. Isto je bilo tudi v času, ko so imeli papeži svoj sedež v Avignonu na Francoskem. Dosedaj so tudi vatikanski krogi zavzemali stališče, da mora biti papež Italijan, da je mogel obravnati napete odnose z italijansko vlado. Ker pa je sedaj bila sklenjena pogodba med Vatikanom in Kvirinalom, ta zahteva ni več tako potrebna, vsled česar tudi ni potrebno, da bi morala biti polovica italijanskih kardinalov.

Četudi bo mogoče v bližnji bodočnosti povečano število neitalijanskih kardinalov, vendar za to sedaj še čas ni primeren. Sedaj je v kardinalskem kolegiju 27 italijanskih in 27 neitalijanskih kardinalov. Mogoče je, da bo papež v decembru imenoval 10 novih kardinalov.

UNITED MINE WORKERS PROTI
VSTAŠKIM PREMOGARJEM

NANTICOKE, Pa., 4. novembra. — Vstaška organizacija United Anthracite Miners of Pennsylvania je hotela proglasiti stavko v Susquehanna premogovnikih ter je v to svrhu poslala pred rove svoje pikete. Dva dni so piketirali, slednjič je pa nastopilo proti njim dva tisoč članov United Mine Workers, ki so jih po hudem boju pregnali.

Uradniki stare premogarske unije (United Mine Workers) pravijo, da popolnoma kontrolirajo Susquehanna okraj ter da premogovniki stoprocentno obratujejo. Nova unija je skušala ustaviti obratovanje v rovih, kjer je zaposlenih štiri tisoč premogarjev.

Boj se je vnel v zgodnjih jutranjih urah ter je trajal do devetih dopoldne. Kakih dvanaest piketov je bilo nevarno ranjenih in so jih morali odvesti v bolnišnice.

Napadaleci so razbili več avtomobilov ter napravili pri hišah dosti materialne škode.

Zupan Williams je prosil za pomoč šerifa Kniffena, ki je pa s svojimi ljudmi dospel na lice mesta šele tedaj, ki je bil boj že končan.

Wilkesbarre, Pa., 3. nov. — Oblasti se boje resnih nemirov, ki utegnejo izbruhniti med nasprotnima premogarskima organizacijama.

Vršila so se burna zborovanja pri katerih je napetost priklopala do viška.

United Anthracite Miners so se organizirali pred dobrim letom, ker se niso mogli sporazumeti glede gotovih točk z United Mine Workers.

Lanskega novembra je nova unija napovedala štrajk ter zahtevala, naj jo premogovni baroni priznajo. Člani so hoteli biti tudi plačani za "mrtvo" delo.

Cela zadeva je bila predložena National Labor Boardu, ki je odločil, naj se premogovni baroni ne brigajo za novo unijo, dokler imajo pogodbo z United Mine Workers.

ZA NEZAKONSKE OTROKE

Berlin, Nemčija, 4. novembra. — Odbor za civilno pravo je izdelal načrt glede statusa nezakonskih otrok, kar je v soglasju z načeli narodnega socializma.

Po tem načrtu je nezakonski otrok manj vreden kot zakoniti, toda je član matrine in očetove družine. Očeta iznajde in določi sodišče, ne pa, kot je bilo dosedaj v navodi, da mati po svoji volji označi očeta.

Otrok bo nosil očetovo ime in oče bo moral po svojih razmerah za otroka skrbeti. Oče ima tudi celo oblast nad otrokom. Nezakonski otrok ima tudi za zakonskimi otroci pravico do dedščine po svojem očetu.

Naročite se na "GLAS NARODA" največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

FRANCIJA
ZA STABILNO
EVROPO

Še vedno skuša postaviti
koalicijo z Rusijo, Anglijo
in Italijo. — Pri tem
je mnogo zaprek.

Pariz, Francija, 4. novembra. — Iz mnogih tajnih diplomatskih listin je mogoče sklepati na to, kaj se godi za kulisami evropske diplomacije.

Dolgo in vztrajno delovanje Francije v tej smeri se nadaljuje. Francija hoče vstvariti koalicijo za vzdrževanje status quo v Evropi. V tej koaliciji bi bile vključene Anglija in Francija z njenimi zaveznicami skupno z Italijo in Rusijo.

Na potu te politike pa so tri velike zapreke. Prva zapreka je nezaupnost Anglije do Rusije, ker noče biti potegnjena v kake zapletljive.

Francija pa je mnenja, da ta zapreka ni nepremagljiva. Francija želi od Anglije samo, ne da bi šla preko locarnske pogodbe, da se jasno izjavi za status quo. Poleg tega pa hoče Francija zagotoviti Angliji, da hoče podpirati Rusijo samo v evropskih zadevah, ne da bi zavzela kako stališče glede Japonske.

Mussolini pa se boji, da bi Italija, ako bi stopila v tabor sovražnice Nemčije, igrala pri tem vlogo četrte vrste. Da se Mussolini izogne temu ponižanju, bo od Francije zahteval več koncesij, da poveča svojo slavo pred očmi italijanske javnosti. Mussolini hoče posebne pravice za italijanske manjšine v Tunisu za deset let, ne da bi bilo o tem treba kaj razpravljati. Hoče tudi da Francija odstopi Italiji ozno Tibeti na meji Tripolisa, četudi se nahaja ta ozna na važni francoski poti do Čadskega jezera. Konečno bo Mussolini zahteval od Francije, da odstopi velik del francoske Somali dežele ob afriški obali.

Glede Avstrije zahteva Mussolini, da bi posredovale samo velesile, manjše države pa da bi samo odobrile postopanje velesil, da obdrže neodvisnost Avstrije. Glede Jugoslavije se vedno pritožuje zaradi njene Italiji nasprotnega stališča, toda v tem oziru ne pove, kaj misli zahtevati.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)
Frank B. Hoff, President
L. Benedik, Trezor.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)
Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Subscription Yearly \$6.00
Za celo leto v celoti \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za četrt leta \$1.50
Za New York za celo leto \$7.00
Za pol leta \$3.50
Za inostranstvo za celo leto \$7.00
Za pol leta \$3.50

Advertisement on Agreement
"Glas Naroda" izdaja vsaki dan izven nedelj in praznikov.
Dajati brez podpisa in osebni se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti
prijatelji po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se
nam tudi prejšnje tiskalnice nameni, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 2-3575

VOLITVE

Jutri so volitve za novi kongres.
Volitve bodo zelo važne, ker se nahajamo sredi splošnega boja, v katerem skušamo premagati depresijo, ki napadla Združene države.

Vodja v tem boju je mož, kateremu je kongres, uvažujoč potrebo in silo javnega mnenja, poveril veliko oblast. To mož je predsednik Franklin D. Roosevelt.

Predsednik ima dosti prijateljev, pa tudi brezsovražnikov ni.

Konservativni elementi, ki se zbirajo pod zastavo republikanske stranke, mu očitajo vse mogoče pogoške in napake. Najgrše psovke lete nanj. Celo lažnjive so ga že imenovali.

Pravijo, da pelje deželo k vragu in da je edina rešitev za nas vse, če volivci jutri ne izvolijo Rooseveltovih pristašev. Po njihovem mnenju je treba spraviti v kongres toliko konservativcev, da bo prisiljen opustiti večji del svojega "New Deal" programa.

Tudi skrajno radikalni elementi so proti njemu. Njim je predsednik prepočasen. Zahtevajo, da bi preko noči preustrojil kapitalistični sistem ter ga prilagodil dobi strojev in povojnim razmeram, oziroma naj bi liki amson preko noči porušil tempelj, ki je bil na stroške delavskih sužnjev zgrajen.

Tako konservativci kot skrajni radikali prerokujejo predsednikovim pristašem poraz, toda jutrišnji dan jih bo prepričal, da so se strahovito motili v svojih preokovanjih.

MILITARIZACIJA ITALIJE

Mussolini je odredil popolno militarizacijo vse Italije.

Otroci od osmega leta naprej se bodo vežbali v orožju, in možak, ki je dosegel šestdeseto leto, mora biti še vedno pripravljen obleči vojaško suknjo in iti v boj za domovino.

Vsak Italijan mora biti vojak, — je Mussolinovo geslo. Vsak mora biti mojster v umetnosti bojevanja.

Gotovo se bodo vadili tudi v teku. Veščaki v teku, ki so se leta 1918 pri Kobaridu žalostno proslavili, so se postarali in nimajo več tako prožnih krakov kot so jih imeli pred šestnajstimi leti.

Če bo nanesla potreba, mlajša generacija ne bo sme la zaostajati za njimi.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. Vselej naše dolgoletne skušnje vam zanesljivo dajo najboljša pojasnila in tudi vse potrebne preskrbite, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zanesite na nas za vse pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi potne se povratna dovoljenja, potne liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo ceno.

Nedržavljeni naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi v Washingtonu povratna dovoljenja, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačno navodila in sanjskega vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

MARSEILLES — MESTO ZLOČINCEV

Marseille je poln sumljivih tipov, ki se imenujejo "ner-vis", kakor pravijo ameriškim tolovajem "gangsterji". Marseilleani so tipični po svojih trebuščkih, črnih bradica, humorju in bahaštvu. Za vsakega Marseilleana je njegovo rojstno mesto najlepše na svetu, proti kateremu je Pariz navadna vas. Tajna Marseillea tiči v naslednji zgodbi:

Dva fantiča sedita v baru med južno in si pripovedujeta dogodke iz prejšnje noči. Ludo pravi Ze: "Kri zahteva kri! Vsak je potegnil svoj revolver in ko se je dim razkaval, je bilo na tleh deset trupel. Tretji poslušalec poseže vmes: Kaj praviš? Ze je prisolil Ludo zaušnico, potem so pa šli vsi skupaj na včerjo. Beži no! vzklikne prvi jezno, da ga je motil, — kaj pa vti-kaš svoj nos vmes! Saj si slišal, da se samo tako govori". Tako je nastala povest o marseillskih tolovajih. In človek, ki pozna to francosko pristanjsko mesto s svojega dvodnevnega obiska, bo tudi ugovarjal, češ, to je samo fantazija novinarjev in romanopis-cev.

Policija je pa manj optimistična, saj priznava, da se skriva v Marseilleu najmanj 1000 sumljivih tipov, ki so bodisi iz-gani iz mesta ali pa celo iz Francije. Če jih pa prizna po-licija toliko ofi je, jih je v resnici gotovo še mnogo več. In resničnost govori, kajti največ roparskih umorov in napadov po čikaškem vzoru je bilo zadnjem času baš v Mar-seillesu. Iz afe Staviškega znani inspektor Bonny je dal aretirati kot dozdevna moril-ca sodega svetnika Princea, dva marseillska tolovaja Car-bonea in Spirita. In kaj smo videli? Poslanec Simon Sabia-ni je dal nabiti po Marseilleu bojne plakate, v katerih se je zavzemal za svoja "prijatelja" in nihče se ni zgražal nad tem, da je bil eden poprej trgovce z dekleti, drugi pa tihoapee kokaina in opija. Ko so oba iz-pustili, jima je pripravil Sa-biani z vsemi sumljivimi tipi sprejem, kakršnega mesto ni videlo niti ob prihodu prezi-denta republike.

Tak je torej Marseille. Tu naletiš po zakonitih beznicah na trgovce z dekleti, na tihoapee mamil in orožja, skratka na zločince najrazličnejših vrst. Marseille je zbirališče sumljivih elementov na jugu Evrope. Policija jih lovi in vo-di preiskave, vendar jim pa v večini primerov ne more do-živeti. Skrivati se znajo poseb-no spretno za ponarejenimi potnimi listi in ljudje, ki zna-jo potne liste ponarejati, zaslu-žijo toliko, da lahko brezskrb-no živijo. Vsak lastnik zakonite beznice je obenem trgovec z dekleti, za 500 frankov vam

pa dobavi fanta, ki je vsak čas pripravljen umoriti človeka. V Zenevi se vrše konference o zatiranju trgovine z mamil, v Rue Torte v Marseilleu pa ljudje, zlasti Kitajci, še vedno zahajajo v bare, ki so v resni-ci beznice opija, v barih na tr-gu Victor-Gelu je pa prava borza prostitucije ter trgovine s kokainom, heroinom in mor-fijem.

Poznati moraš krivuljaste alžirske in tunijske ulice v o-nem čudnem okraju Porte d'Aix in v la Belle-de-Mai, kjer obračunavajo med seboj člani podzemlja po svojih po-sebnih zakonih z noži in revol-verji. V to obračunavanje niti policija ne posega, kajti uni-rajoci tolovaj nikoli ne izda ti-stega, ki ga je zaklal ali ustrelil. Kaj pa šele ulici Raynard in Butte, kjer pričakujejo naga dekleta pred vrati barov in svojih tesnih stanovanj pi-jane mornarje, pristaniške de-lavce in vojake, kjer se pleše od zvokih mehaničnih klavir-jev, kjer love dekleta redarje in jim jemljejo cepice, da mo-rejo potem v baru dati za pi-jačo. Takih prizorov je v Mar-seillesu vse polno.

Problem policije je v Mar-seillesu aktualen, kakor je bil v Združenih državah za časa tihotapstva alkoholnih pijač. Policija bodisi da ne more na-stopiti zaradi političnih vpli-vov, kakor smo videli v pri-meru poslanca Sabianija, ali pa marseillsko podzemlje u-porno molči. V Marseilleu na-mreč nima policija tako raz-prostrte mreže ovaduhov, bo-disi prostovoljnih ali plačanih, kakor v Parizu, kjer se na nje lahko v polni meri zanesemo. V Marseilleu vse molči, očit-vidi se ne nikoli ničesar ne spom-njajo, nikoli ničesar ne vedo, ničesar niso videli in ničesar slišali.

Ni torej čuda, da si je moril-ec jugoslovanskega kralja iz-bral za kraj svojega zločina baš Marseille.

Dopisi.

MacBeth, W. Va.

Sporočam vam žalostno vest, da si je vzel življenje Frank Košmerl, doma iz Loškega potoka. Ustrelil se je z dinamitom.

V stari domovini zapuščeno ženo, dva sinova, enega brata in eno sestro, tukaj v Ameriki pa enega brata v Clevelandu in enega bratrance pri Clarsburgu. Bil je član Slovenske Na-rodne Podporne Jednote.

Drugi novice ni nič. Z de-lom gre bolj slabo. Delamo po dva do tri dni na teden.

Pozdravljam vse rojake ši-rom Amerike, posebno pa Pe-tra Zgaga in njegovo kolono. Matt Košir, naročnik.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE-MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.50	Din. 100	Za \$ 9.35	Lir 100
\$ 5.35	Din. 200	\$ 18.25	Lir 200
\$ 7.50	Din. 300	\$ 24.60	Lir 300
\$ 12.25	Din. 500	\$ 38.20	Lir 500
\$ 24.25	Din. 1000	\$ 76.40	Lir 1000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIM DOLARJEM		V ITALIJO	
Za izplačilo \$ 5.— morate poslati	\$ 5.75		
\$ 10.—	\$ 10.25		
\$ 15.—	\$ 15.—		
\$ 20.—	\$ 21.—		
\$ 30.—	\$ 31.—		
\$ 40.—	\$ 41.25		
\$ 50.—	\$ 51.50		

Prejemnik dobil v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Najna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristajalino \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

"GLAS NARODA" zopet pošiljamo v do-movino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorod-nike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne po-šiljamo.

Iz Slovenije.

V duševni zmedenosti si je vzel življenje.

Te dni se je v Poljčanah raz-nesla pretresljiva novica, da se je obesil 46-letni železničar Vincenc Flajs. Flajs je doma večerjal kot navadno in se raz-govarjal z domačini, nato pa šel h počitku. Okrog 2. ponoči pa je vstal, se oblekel in odšel ven. Žena je odšla gledat za njim šele čez čas, a ga ni našla. Flajs se tudi zjutraj ni vr-nil. Ker je žena ugotovila, da je v hlevu odrezana vrvi, je za-slutila nesrečo. Pozneje je Flajsa po naključju našla ne-ka žena, ki je v gozdu nabira-la suhljad. Visel je na nekem drevesu. Gotovo je storil svoje dejanje v duševni zmedenosti. Pokojnik je bil zelo priljubljen, zapuščal ženo in dva sinova.

Krvav dogodek pri ličkanju.

19. oktobra se je zbrala več-ja družba pri posestniku An-tonu Senekoviču na Hajdini pri Ptuj, kjer so ličkali kornu-zi. Med drugimi sta bila tudi 22-letni Lamprecht Maks, po-sestnikov sin Metličar Peter, oha iz Hajdine. Med njima je vladalo že dalje časa hudo so-vraštvo. Ko so se ob 22. vra-čali domov, se ni bilo med nji-ma nobenega prepira.

V bližini Metličarjeve hiše pa sta se nenadoma sprla, pri-čemer je Lamprecht sunil Me-tličarja z nožem v levo stran prsnega koša. Metličar se je takoj ves krvav zgrudil. Imel je še toliko moči, da je pokli-cal domače na pomoč, ki so ga k sreči slišali in odnesli v hi-šo. Že nekaj minut nato je izdihnil. Truplo so prenesli v mrtvašnico na Hajdini, kjer se je vršila obdukcija. Ugotovili so, da je umrl zaradi prevelike izgube krvi. Morilec Lam-precht je zbežal in ni za njim še nikakega sledu.

"BONTON" CARICE KATARINE

Pred nekoliko leti so obnav-ljali notranjost slovite "zim-ske palače" v Leningradu. Pri tej priliki so odkrili veliko de-sko, ki je imela napis z zlati-mi črkami. Ugotovili so, da gre za deset družabnih zapo-vedi, ki jih je dala nekoč cari-ca Katarina II. pribiti nad-vhodom v svoje salone. Zapo-vedi se glase:

1. Ostavi svoj položaj zunaj, prav tako kakor svoj klobuk in predvsem svoj meč.
2. Ostavi pred vrati tudi svoj ponos in vse prvenstvene pravice, ki si jih priščaš.
3. Bodi vesel, a ne nadleguj nikogar, ne razbij in ne raz-grizi ničesar.
4. Sedi, stoj, hodi, kakor ho-češ, ne da bi se brigal za dru-ge.
5. Govori počasi in ne pre-glasno, da ne bi drugih bolela ušesa in glava.
6. Prepričaj se brez jeze in občutljivosti.
7. Ne stoji in ne zohaj niko-li ter ne spravlja drugega v slabo voljo.
8. Udeleži se vseh nedolžnih iger, ki ti jih predlagajo.
9. Jej, kar je sladko in soč-no, a pij zmerno, da boš ved-no našel svoje noge pod mizo, kadar boš hotel vstati.
10. Ne klepeči brez potrebe, kar ti je šlo skozi eno uho no-ter, naj ti gre skozi drugo ven, preden ostaviš ta prostor.

KDO JE UVEDEL VOZNI LISTEK

Ko je pred kakšnimi sto leti prva lokomotiva "Rocket" "zdrvela" po tiru med Man-chestrom in Liverpoolom, je mlad mož, Alfred Williamson, takoj spoznal, kakšen obseg bo v kratkem dosegla ta nova vr-sta prevažanja ljudi. Takoj se je v njegovi glavi pojavila tu-di misel natisnjenega voznega listka in od tedaj je preskrba Britanske in vseh njenih kolonij v rokah družine William-son.

Trije pravniki izumitelja ti-skajo še danes v največjem slo-gu vozne listke vseh vrst in barv. Vsak dan razpošiljajo v neštetihi zabojih te listke na vse strani sveta. Kolikšna je poraba teh listkov v britskem imperiju, je najbolje razvidno, da izbljuva en sam specialni stroj na uro 650,000 voznih listkov in da je v Williamson-tiskarni neprenehoma cela ar-mada takšnih strojev v obra-tu.

Peter Zgaga

Ta je boljševiska, pa je nad-vse značilna, ker dokazuje, da boljševiki niso popolnoma pre-pričani o vsem, kar preroku-jejo in govore.

Na neki višini poleg Moskve je sedel možak srednjih let ter trobil na veliko trobento.

— Čemu trobiš? — so ga vprašali.

— Pogodili smo se, da mo-ram trobiti vsak dan od jutra do večera.

— Čemu? — so hoteli ve-deti.

— Jaz predstavljam glas upajočega v puščavi. In trobil bom tako dolgo, dokler ne bom pritrobil svetovne revolucije.

— Koliko zaslužiš na me-sec?

— Trideset rubljev — je od-vrnil trobentač.

— Ni veliko — so rekli.

— Ni veliko — je pritrdil — ampak služba je navzlic temu dosti vredna in sem zadovoljen z njo.

— Kako to?

— Zato, ker bom imel služ-bo prav do smrti. In za meno-j je bo imel moj sin, za njim pa moj vnuk. Kajti še dolgo, dol-go bo treba trobiti, da bomo pritrobili svetovno revolucijo.

Po banketu sta se sestala prijatelja.

— Da, krasno je bilo, res krasno. Kdo pa je bila tista lepota, ki je sedela poleg te-be?

— Ne vem — je odvrnil pri-jatelj. — Zares, ne vem.

— Z nekim nenavadnim par-fumom je bila parfimirana. Ali si opazil?

— Ne — je odvrnil prijatelj.

— Niti pogledati si je nisem upal, še manj pa poduhati, ker je sedela moja žena nasproti mene.

Jutri bo pa moj rojstni dan — je zagostolela zakonska ženica, ki bi bila rada večno mlada.

Njen vzklik je bil njenemu možu jasno opozorilo, naj ji kaj lepega kupi. Križ je bil le to, ker z darom, ki bi veljal manj kot petdeset dolarjev, ne bi bila zadovoljna.

Petdesetaki so pa danes red-ka prikazen. Enega samega je imel možiček na strani, pa ga je hranil za hujše čase kot je bil ženin rojstni dan.

Ugibal je in ugibal, pa se ni mogel izklobeatiti iz zagate.

Ko se je naslednjega večera vrnil domov, je dobil v sobi že zbrano družbo. Žena je bila povabila vse svoje takozvane prijateljice in par svojih naj-ljubših kavalirjev.

Sprva je bila nekoliko neza-dovoljna, ker ni opazila zavoj-čka v moževih rokah, pa se je potolažila, češ, mogoče mi je pa kakšno zlatnico kupil.

Ko so se začele napitnice, je tudi mož vstal in spregovoril:

— Predraga moja, iskreno ti čestitam k tvojemu rojstne-mu dnevu. Ugibal sem in ugi-bal, kaj naj ti kupim za to sve-čano priliko, pa se nisem mo-gel ničesar spomniti. Zato sem sklenil (pri tem je potegnil iz žepa petdeset, in ženi so se kar oči zaiskrile), zato sem sklenil, da ti dam kar cash in sicer za vsako leto tvoje staro-sti ti dam en dolar. Ker ni-mam manjšega bankovca, ti dam petdesetak in te prosim, da mi drobiž pošteno odšteješ.

Žena je prebledela, toda zgodba pravi, da je moža ta njen rojstni dan zelo malo ve-ljal.

Odštelu mu je toliko dolar-jev, da se je kar čudil njeni mladosti.

BOŽIČNI IZLETI

v Jugoslavijo:

POD OSEBNIM VODSTVOM

MAJESTIC v Cherbourg, odpluje 14. DEC.

Pod vodstvom Mr. Ekerovich-a.

BREMEN v Bremen, odpluje 15. DEC.

Pod vodstvom Mr. Wohlmuth-a.

PARIS v Havre, odpluje 15. DEC. —

Kdor želi imeti prijetno družbo, naj se nam takoj priglasi in če je gotov, naj pošlje nekaj are, da mu preskrbimo naj-boljši prostor na enem izmed teh parnikov. Mi bomo takoj preskrbeli vse potrebne listine za potovanje in sploh vse, da bo vsakdo zadovoljen. Dolgoletne skušnje in priporočila onih, ki so se posluževali našega posredovanja, so najboljšje jamstvo vsa-kemu. Priglasite se takoj za navodila na:

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(TRAVEL BUREAU)
216 West 18th Street New York, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

NAPOREN LOV NA TULNJA

Na bregovih dežel in otokov v severnih morjih vlada prav živahno lovsko življenje. Prav posebno zanimiv pa je v tem času lov na tulnje ali morske pse, ki se hodijo iz morja soliti na peščeno obalo. Tankajšnji lovci zalezujejo to žival z isto strastjo, kakor naš lovec zalezuje starega srujaka ali gamusa. Razlika je le v tem, da mora severnjak prestat pri takem zalezovanju mnogo večji napor, kakor pa naš lovec. Campenhausen opisuje v svojem lovskem opisu tak lov na tulnja, ki ga je zalezoval. Iz tega lovskega opisa povzamemo:

Okrog Oesla je tri dni in tri noči divjal hud jugozahodnik, ki je čudovito razbičal morje. Danes pa je vroč dan zgodnje jeseni in morje je mirno. Daleč tam zunaj mirno valovi morje. Pred obalo pa mole iz morja kamniti grebeni, katere je v toku tisočletij z ledom voda nanesla semkaj. Čez nje se pa razlivajo kakor enje male pe- ne valov, katere zanaša sem lahki vetrič. Toda ob teh skalinah se z lahkoto razbiče- jo danes brezmočni valovi Bal- tiškega morja. Tiha voda ob- daja danes obalo okrog Lah- kentagge. Tri dni so tulnji mo- rali pogrešati užitek, da bi se solnili na obrežju in pasli le- nobo. Danes bodo vse nado- mestili.

Svoje oprezovališče sem si zbral v tili vodi blizu obali skrit za bičje. Okrog in okrog od mene mole v morje številne skale raznih velikosti. Pa le malo je takih, ki bi bile udolne za tulnje. V šumečem bičevju je zapel ptiček. Štiri popoldne je. Ob tem času tulnji najrajši lažijo iz vode. Zaman se ozi- ram za njimi. Le dva galeba sedita daleč zunaj na ploščati skali. Če se ta dva danes ne u- makneta, bo moj lov brezuspe- šen. Nič namreč tulnja bolj ne preplaši, kakor svareči krik si- vege galeba. Blizu mene zašu- mi voda. Deset rac se je spu- stilo vanjo in plava za hrano. Na levi strani daleč na obzor-

ju zapazim črno piko, ki se mi naglo bliža. Kmalu morem tu- di s prostim očesom razločiti krepki in kratki trup morske- ga orla. Od polotoka semkaj leti. Tam stoji njegovo gne- zdo na prastarem bornu. O! tankaj plava junak vsak ve- čer ob obali čez morje, si lovi ribe in race. Meni je dobrodo- šel. Pred njim namreč izgine- jo ne le race, ampak tudi gale- bi.

Solnce se bliža zatonu. Z daljnogledom zopet iščem po- morski gladini. Tankajle za- zadnjimi skalami med dolgima valovoma mrtvega morja — tam se nekaj giblje. Morda je potapljač. Sedaj je izginil. S prihodnjim valom se bo zopet dvignil in ga bom zopet videl. Pa ga ni. Torej se je potopil. Že davno bi se bil moral zopet prikazati. Torej je bila ven- darle glava plavajočega tul- nja. Sedaj se je prikazal. Bli- zu tam, kjer vem za dobro le- žišče za tulnje. Tulenji hoče- zlesti na suho. Isce počene o- bali ali ploskve skale. Našel jo je. Glava in prvi se dvigneta iz vode, prve plavuti zgrabijo za kamen — v sunku se požene na suho. Glavo ima dvignjeno. Tako počiva na solnem. Kmalu se vleže na levo stran, gla- vo nagne nazaj ter z desno plavutjo začne praskati svojo desno stran. Od obale je kakih 500 metrov daleč.

Črna vrana priplava nad me- noj. Šume priplovejo mimo si- ve gosi in izginejo proti po- toku. Sedaj je čas. V levi držim dolgo palico, v desni tročevko. Tako začnem zalezo- vati. Naravnost do tulnja ne morem. Voda je ponekod do 10 m globoka. V širokem loku na- okrog pa so ozke kamnite plit- vine, ki jih dobro poznam. — Grušč pokriva morsko dno. Prepričano ga morske alge, črne in spolkke. Počas si pa- lico iščem pota in se pomikam naprej, vedno do pasu v vodi. Skrbno pazim na tulnja, ki do- bro sliši in se bolje vola. Ne sme me opaziti. Tla so vedno bolj nerodna. Po neskončno dolgem času najdem zadnje skrivališče. Previdno porinem tricevko na kamen ter počasi, centimeter z a centimetrom, dvigam glavo. Tulenji se leži- tam; 70 m sva narazen. S tre- buhom je obrnjen proti meni. Ugodna leža za strel v sree. Puško k licu, merim, pritisnem. Tulenji nekaj hipov obleži, na- to se pa težko zavalji v stran in zgine v vodi.

Kmalu sem tam. V plitvi vo- di ga najdem šele po daljšem iskanju. Ležal je na temnih tleh iz morskih alg. Bil je kras- na žival. Solnce zabaja. Race plavajo mimo. Od bližnjega sladkega jezera slišim hrupavo vresčanje rac. Osem vranov le- ti k drevesu, kjer bodo preno- čevali. Kmalu se bodo na blat- ni zaliv spustile jate rac in hermelin bo v dolgih skokih bi- tel proti obali.

GOEMBOES JE DOBRO ZASTRAŽEN

Po dolgotrajnem pogo- voru z avstrijskim kan- celerjem je odpotoval madžarski ministri- sk predstnik v Rim.

Dunaj, Avstrija, 4. novem- bra. — Ko se je mudil v tem mestu madžarski ministri- sk predstnik Julius Goemboes, mu je vlada izkazala vse časti, istočasno ga je pa tudi močno zastražila, boječ se, da bi ne bil vprizorjen nanj atentat.

Postaja, na katero je dospel, je bila tako zastražena, da je bila slona trdnjava.

Časniški poročevalci in foto- grafi niso smeli v bližino.

Goemboes se je dolgo časa posvetoval z avstrijskim kan- celerjem dr. Schuschniggem.

O čem sta razpravljala, se ni moglo izvedeti. Pri posvetoval- njih je bil navzoč tudi podkan- celer Starheimberg.

Na Dunaju se je mudil Goemboes samo en dan, nato je pa odpotoval v Rim na se- stanek z Mussolinijem.

NOVA REVOLUCIJA NA SPANSKEM

Madrid, Španija, 3. nov. — Rudarji v Asturiji, ki so se zadnje vlonili zadnji socijali- stični revoluciji, se bodo zopet uprli in nekateri napoveduje- jo kot dan vstaje 23. novem- bra.

Socijalisti so obdržali veliko zalogo orožja in ne samo v Asturiji, temveč tudi v Madri- du in drugih krajih.

POSESTVO NA PRODAJ. Polovica grunta, Dolnja Bri- ga, št. 13 pri Kočevju, Slove- nija. Vso zemljo in poslopja se proda samu za \$975. Nadaljna pojasnila daje: Frank Vertin, 812 First Street, East Calgary, Alta, Canada.

BLAZNIKOVE Pratike

za leto 1935

IMAMO V ZALOGI

Cena 25c

s poštino vred.

V kratkem bo gotov Slovensko-Amerikanski KOLEDAR za l. 1935 Cena 50c

"Glas Naroda"

216 West 18th Street New York, N. Y.

ŠČUKE NAPADLE PSA

Iz Sangerhausena na Nem- sem poročajo to-le:

V okolici Sangerhausena je majhen pes-terrier zasledoval vodno podgano, ki je pred- psom skočila v ribnik. Pes je planil za živaljo v vodo. Čez nekaj časa je gospodar psa po- klial iz vode. Kuža je hotel plavati proti begu; tedaj sta ga pa napadli dve veliki šču- ki. Ena je psa zgrabila za zad- njo nogo. Pes je začel seveda tuliti in eviti. Ščuki sta ho- teli psa potegniti pod vodo. Šele z velikim naporom in s pomočjo dolgega kosa se je po- srečilo ščuki pregnati in reši- ti psa. Ako ta vest ni običaj- na levska latinščina, je vsaka- kor zanimiva.

HITLER ZAVAROVAN PRED BOMBAMI

Monakovo, Nemčija, 3. no- vembra. — Voditelj-predsed- nik Adolf Hitler se noče izpo- stavljati napadom iz zraka. Naziji so dobili novo poslopje za svoj glavni stan in je po- polnoma zavarovano proti bombam iz zraka.

V Arcisstrase je bila zgraje- na kanclerjeva palača ter vlad- no poslopje. Obe poslopji ima- ta nad 8 čevljev debelo streho iz cementa, kanclerjeva pala- ča pa ima poleg tega še 18 kle- ti, ki so varne pred bombami; v vsaki kleti je prostora za 60 oseb.

Poslopji sta visoki 65 čev- ljev teser sta zvezani s prej- šnjim nazijskim glavnim stan- om, "rjavo hišo", ki je sedaj znana pod imenom "nazijska zibelka" s podzemskimi hod- niki 32 čevljev pod zemljo.

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

In hitro je pripomnil:

— Ali bi bil pripravljen podvreči se težki operaciji?

Peter je vzkliknil od presenečenja. Prvič je govoril zdravnik odkrito o operaciji.

Zdravnik je nadaljeval:

— Rekel si, da šepaš že dolgo; operacija bo torej tem težja.

Peter je zajecel nekaj besed, ki bi mogle ve- ljati za trdilen odgovor; zdravnik je takoj na- daljeval:

— Velja torej. Ker sva se končno odločila, boš operiran pojutrišnjem.

— Pojutrišnjem! — je vzkliknil Peter ves prestrašen.

— Da, — je pritrdil zdravnik, — bolje ta- koj nego pozneje. Nočem te več mučiti, če si že pripravljen. Opozorjam te, da boš moral leža- ti šest tednov nepremično, da ne pokvariš učin- kov moje nege.

Peter ga je debelo gledal in strah mu je odseval iz oči.

Zdravnik ga je prijel za roko in jo podržal v svoji, potem je pa dejal z izpremenjenim gla- som:

— Pa se vendar ne bojiš operacije... Kaj nimaš toliko poguma?

— Ne, ne, gospod doktor, prav nič se ne bo- jim, — je odgovoril Peter hitro, premagujoč strah, ki mu je stiskal grlo. — Dovolj poguma bom imel, iz mojih ust ne boste slišali niti kri- kov, niti joka... Držal se bom junasko, to vam svečano obljubljam.

Tistega dne se je zdravnik labko prepričal, da je uganil, da se imata šepasti Peter in slepa Luiza rada, ne da bi sama vedela, kako dale- gre njuna ljubezen.

Kaj bi mogla vedeti o ljubezni ta dva člove- ka, ko je pa eden preživel svojo mladost v za- nemarjenem brlogu stare Frocharke, živeč tja- v en dan, a drugi je bil vzgojen strogo v ver- skem duhu pri mami Gerarđovi in je poznal samo ljubezen svoje druge matere in svoje se- stre?

Toda doktor Hebert je kljub temu takoj opazil, da se imata Peter in Luiza rada.

Zdravnik je spoznal to takoj prve dni Lui- zinega bivanja pri grofici de Linieres; zdaj je vedel, da ubogo dekle ni zato tako zamišljeno in otožno, ker je slepo.

— Kmalu bom jasno bral v sreč tega de- kleta, — je dejal grofici.

Sklenil je tudi večkrat posetiti svojo varo- vanko. Zatrjeval je, da mora Luizo pripraviti na operacijo; toda to je bila samo pretveza.

Vedno, kadar se je vračal v palačo grofa de Linieres, je doktor Hebert zatrjeval Luizi:

— Predno se lotim vaše operacije, se moram prepričati, da je vaše celotno stanje povoljno. Prvi pogoj je, da bo vaša duša mirna.

In ker se Luiza pri teh besedah ni mogla pre- magati, da bi ne zadržala, je zdravnik brž pri- pomnil:

— Glejte, ta hip sem na primer prepričan, da vam sree premočno utriplje. In prepričan sem tudi, da vaša misel ni mirna... Spite ne- mirno; ko se prebudite, čutite utrujenost, raz- burjeni ste in moral bom počakati, da se po- mirite, ker drugače ne boste mogla prestat o- peracije.

Ubogo slepo dekle je zardelo in povesilo gla- vo. Zdravnik je pa nadaljeval z očetovskim gla- som:

— Kaj vam ni mč do tega, da bi kmalu zo- pet spregledali?... Mar ne želite bolj spozna- ti ljudi, ki vas ljubijo in ki jih ljubite vi?

— O, da! — je vzkliknila Luiza.

— Torej je treba storiti vse, kar je za to po- trebno... Ali mi obljubite to?

Ubogo dekle si je prizadevalo izpolniti zdrav- nikove želje. Obljubilo je vse. Naslednjega dne je bil zdravnik očetovsko sponnil na obljubo. Tudi Henrika je opazovala Luizo; toda vitezo- va zaročenka je imela dovolj svojih skrbi in se ni mogla zanimati posebej še za Luizo.

Od vitezovega odhoda v Ameriko sta bila mi- nila že dva meseca. In Henrika je štela dneve, dobro vedoč, da še dolgo ne bo nobenih vesti o četah markiza de Lafayettea.

Ločitev je bila sprejela z udanostjo v voljo usode. Toda po radosti, ki je polnila takrat nje- so dušo pri misli, da bo združena z možem, za katerega je toliko trpela, jo je obhajala zdaj bojazen, ki jo je vpričo grofice in Luize skriva- la, kolikor je pač mogla.

Samo Picard, zvesti vitezov sluga, je vedel, kako težke skrbi tarejo zaročenko njegovega gospoda.

XIII.

Doktorja Heberta smo zapustili v hudih skrbih. Obe siroti sta ga obiskali baš zvečer pred dnevom, ko se je hotel odločiti za operaci- jo, da bo naravnal brusaču Petru pohabljeno nogo tako, da bi ne šepal več.

Tik pred operacijo, ki je zahtevala večšo ro- ko in bistro oko, je pa postal zdravnik nemi- ren.

Sicer se mu je pa pripetilo to pred vsako va-žno odločitvijo. To pot je bila njegova vloga združena z vlogo dobrotnika in tisti, ki bi se naj podvrzel težki operaciji, ni prišel sam prosit, naj mu zdravnik naravna nogo.

Zdravnik ga je bil sam skoraj prepričal, da bo zelo srečen, ko ne bo več šepal, čeprav se bo moral v ta namen podvreči težki operaciji.

Zdravnik je skrbelo, kako bo s Petrovo no- go. Zavedal se je, da je dober zdravnik, poznal je temeljito primer šepastega brusača. Med to- varši je bil znan kot izurjen kirurg. Dvajset bolnikov je operiral uspešno, čeprav so bili zdravniki že obupali nad njimi.

In vendar je bil nemiren, nestrpen in raz- burjen, torej v stanju, ki je najbolj neprimer- no za tako težko nalogo.

— Končno, — je pomislil po dolgem razmi- šljanju, — ali je res nujno potrebno naravnati temu revežu nogo, ko se je že navadil šepati? Ali ni dovolj, da sem ga rešil iz bede in sra- mote? Vzgojim ga nekoliko, pa bo lahko dobil primerno delo, da mu ne bo treba prenašati brusa, da ne bo več primoran tako težko delati.

In v tej misli se je utrjeval še bolj, spomi- njajoč se zalostnega obraza ubogega Petra, ko je zvedel, kaj ga čaka.

— Srečen bo, če uide zdravniku, — je raz- mišljal doktor Hebert dalje, — in nasprotno bo hvaležen dobrotniku, ki poskrbi za njegovo iz- obrazbo in mu omogoči lažje življenje...

...Sree ima dobro, ta revež, in narava je na- pravila čudež, ko je porodila iz krvočne hi- jene mirno jagnje... Pa tudi njegov obraz ni napačen. Iz njega se bo dal napraviti čeden fant. Seveda bi bilo vse drugače, če bi ne imel ene noge krajše, toda kar je, je...

...Njegovo telo se bo dalo s pametno telo- vadbo razviti. Noge in roke ima majhne, skle- pe nežne... Da, če bi se človek resno zavzel za tega reveža... Stavim, da bi ga plesni učitelj kmalu naučil držati se pokone in hoditi lepo... Toda vse to bi nič ne pomagalo, če bi še vedno šepal... Treba se je torej lotiti te vražje noge...

Zdravnik se je vzruval, stopil k okostnjaku, ki je na njem proučeval človeško telo, in začel skrbno pregledovati nogo.

Če bi bil tisti hip kdo v zdravnikovem kabi- netu, bi bil slišal, kako je zdravnik glasno go- voril:

— Tu tiči vzrok hibe... Tu bo treba zlomiti kost... Tako se bo dala zlomiti gladko baš tane, kjer je bila zlomljena prvič... Toda v kakšnem stanju najdem mišičevje? Tu je ovira. Skrčilo se je, to je jasno, toda se je li zavozljalo?

In zdravnik si je obrisal potno čelo. Potem je pa nadaljeval ogled človeških nog.

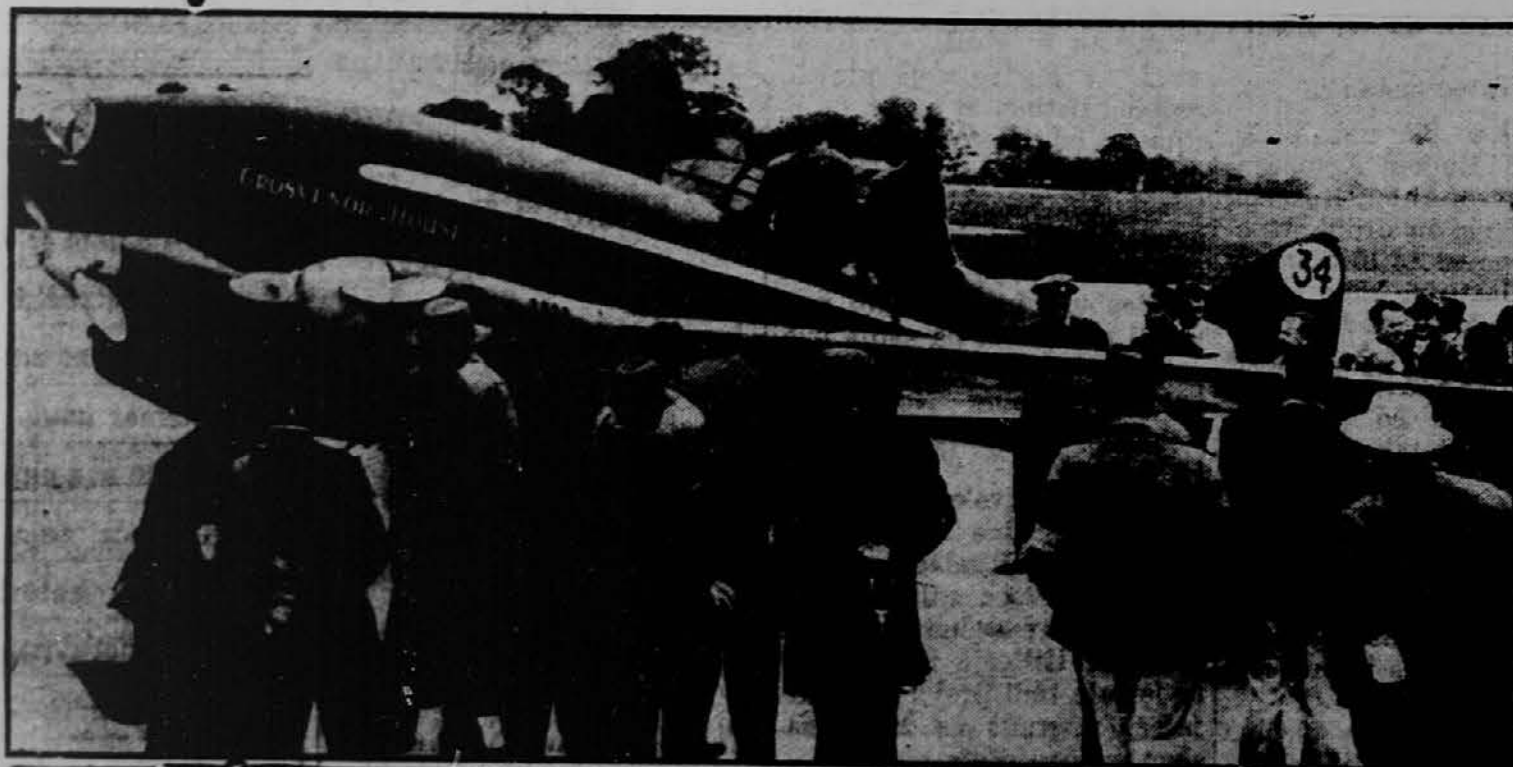
Tako je prebil globoko zamišljen nekaj ur; zdaj je bil odločen opustiti misel na operacijo, zdaj zopet si je prigovarjal, da je bojazen nen- temeljena in da se bo operacija gotovo posreči- la. In pri tem je ostal.

(Dalje prihodnjič.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo le- pih romanov slovenskih in tu- jih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

se je pred kratkim vršila, in je šlo zato, kdo bo najprej poletel iz Anglije v Avstralijo. Zmagu sta odnesla C. W. Scott in I. T. Campbell z letalom, ki ga vidite na sliki.

GORA LEZE...

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

12

S tiho uljudnostjo mu odvzame puško in nahrbtnik, mu sleče jopič, odpre gomaše ter mu postavi pred noge copate. Purčler je bil zadovoljen. Zadnja sled jeze se je razkadila, ko vidi na lepo pogrujeni mizi kadečo se juho in v steklenici rdečega tirolea. Ljubezno položi roko okoli Karolininega vratu. — Dobra žena si! Vendar malo gledaš na mene! In rada me imaš, kaj ne? — Dja, se malo nasmeji!

Karolina se zasmeje in gorka rdečica ji stopi na lica. Tako gresta k mizi. Karolina postavi predenj juho. Tone pomoka z jezikom, ko je pokusil. — Dobra juha. — Radoveden pa se skloni nad krožnik svoje žene. — Kaj pa imaš ti?

— Malo mrzlega, še od poldne.

Tedaj pa se Tone razjezi.

— Toda Karolina! Kolikokrat sem ti že rekel: varčnost tukaj ni na mestu! Kako pa boš izgledala, če nočeš dobro jesti? In žena ne sme imeti slabše kot mož. Jaz sem eden med naprednimi, korakam s časom. — Krožnik z mrzlim mesom porine v stran. — Proč s tem! — Z močnimi koraki gre po krožnik in kozarec, napolni krožnik z juho, kozarec z vinom. — Tako, ti kljunček! Sedaj jej in pij!

Karolinina lica žare.

— Bog ti povrni, Tone! — In kako je bila vesela, ko mu je mogla tudi povedati veselo novico. — Tone, ugani, koga sem danes videla.

— No, koga?

— Mateja! Je zopet doma.

— Že vem. Sem ga že pozdravil gori pri Simmerauerjevih.

— Beži! Tam si bil, pri Simmerauerjevih? Kako pa je tam?

— Slabo! Hišica se počasi pogreza.

— Jezus, Marija! — Karolina odloži žlico. — In ni mogoče prav nič pomagati?

— Ne! Tukaj ima vsaka pomoč svoj konec. Hrib leze, dokler ne pride v dolino. — Tone vzdihne. — In moj gozd leze ž njim.

Karolinino usmiljenje do Simmerauerjevih zaduši skrb za moža. Pomakne se k njemu ter plaho položi roko okoli njegovega vratu. — Beži, tvoj lepi gozd! — Komaj je mogla izgovoriti.

— Tukaj bom izgubil mnogo denarja, da! — Purčler zopet naloži svoj krožnik in ponosno skomigne z rameni. — Pri taki stvari mora človek pokazati, da je kaj drugega, kot so drugi. Stati moramo kot drevo in mirno reči: — Kadar Bog hoče, vzame, drugič bo zopet dal. Toda pusti me, da jem! — Vzravna se, tako da se Karolinina roka, ki mu je bila na poti, spesne. — Ubogi Mišel tam gori se mi smili. Privoščim mu, da je Matej zopet doma. Kako ta fant dela; kaj takega bi moral človek videti.

Karolina prikaša.

— Matej, da! Tak je bil vedno, še ko je bil mlad deček.

— In ko sem ga nato gledal, mi pride dobra misel. In takoj sem poprijel Malo mu bo treba še prigovarjati in Matej bo prišel k meni za hlapca. Boljšega si pač ne morem želeti.

— Da, Tone, to je pa bila dobra misel! — Karolina je vsa razgreta. Možu potisne lase s čela in ga tako veselo pogleda, kot bi ga sedaj videla rosenega vsake nevarnosti. — Poglej, Tone! Že davno sem želela o tem izpregovoriti kako besedo, kako gre pri nas z našim gospodarstvom. Tak delavec, kot je Matej, je bil pri Purčlerju že davno potreben! — Naenkrat prenela, kot bi se bala, da bi ga njene besede užalile.

Tone mirno meša z žlico juho.

— Da, da! Seveda, če je kdo tako vezan na vse strani, kot jaz!

— Hvala Bogu, sedaj se morem razgovoriti, Tone! Na Mateja se moreš zanesti. Vse boš zopet spravil v pravi tir! Vse! — Karolina se prestraši misli, ki se je kot črna stena postavila pred njeno svetlo veselje. — Toda! Tone! Kako moremo od Mišela zahtevati Mateja?

— O, tako? Misliš, zaradi onega, tam gori?

— Matej vendar sedaj ne more z doma.

— Ne sedaj! Ne! Toda dolgo ta stvar ne bo več trajala. — Purčler poje zadnjo žlico juhe. — Mateju sem stavil svojo ponudbo; neumen mora biti, ako ne zgrabi! Toda, kaj sem hotel vprašati? Ali s pošto ni nič prišlo?

— Ježek, da! — Karolina vstane. — Priporočeno pismo! — Toda, Karolina! Takoj bi mi ga bila morala dati. Mogoče je kaj posebnega važnega, česar ni mogoče odložiti.

— Ne bodi hud! V veselju, da si bil tako dober proti meni, sem popolnoma pozabila. — Odpre omaro in prinese pismo. — Samo če za tebe ni v njem kaka skrb!

Zadušen pogleda Purčler na ovitku natisnjeno ime tvrdke.

— Od grajske pivovarne v mestu! Kaj pa hoče? Najbrže hoče kupiti mojega rjavca, s katerim sem pri zadnji dirki premagal gospodarjevega ameriškega belca! — Smeje odpre ovitek. — Pa ne, bratec! Moreš mi položiti pet tisočakov, pa boš še vedno imel skomine.

Karolina hoče prazne krožnike pospraviti z mize. Tedaj pa vidi, kako je mož prebledel.

— Tone? — vzdihne in postavi krožnike zopet na mizo. — Tako zahrbtn hajduk, ta od Boga prokleti...! — kriči Purčler ter udari s pestjo po mizi.

— Jezus, Marija! Tone!

— Pusti me v miru! — Naglo vrže kozarec vina po grlu, potisne zmečkano pismo v hlačni žep ter hodi po sobi. Obstoji pri oknu, strmi v padajočo noč ter si suka brke.

Poteče nekaj časa, da Karolina upa izpregovoriti.

— Tone! Povej mi vendar, kaj te zopet skrbi! Poglej vendar, kako mene skrbi.

— Skrbi? — zakriči čez ramo. — Nikar se ne vmešavaš v vse, kar te nič ne briga!

Truden nasmeh se ji raztegne čez ustnice. Hoče molčati in pospravljati po mizi. Nato pa ga zopet pogleda ter stopi k njemu.

— Poglej, Tone; saj ti že dolgo nisem ničesar rekla, četudi me vedno boli sree, ko vidim vse, kako gre pri nas.

(Dalje prihodnjiki.)

PO MANEVRIH VOJNIH LETAL

Slika nam kaže ulico v Monakovem (Nemčija) po manevrih nemških vojnihi letal. Iz letal so metali prave bombe na par starih zgradb, ki so bile do tal porušene.

ZA ROPARSKI UMOR 20 LET JEČE

Alkohol je v Trbojah pri Smledniku letos avgusta pahnil dve žrtvi v grob, tretjo pa v ječo za 20 let. Veliki kazenski senat pod predsedstvom F. Orožna v prisotnosti votantov Ivana Kralja, Frana Kovača, dr. Kobala in Frana Gorečana je od 8.30 do opoldne obravnaval roparski umor, ki ga je bil 19. avgusta ponoči izvršil Ivan Knific, ki je krepak in zastavil 26-leten fant, obtožil: najprej zločinstva razbojništva, ker je 19. avgusta v Trbojah z dolgim kuhinjskim nožem sunil Franca Oslja na njegovem domu v levo stran med 8. in 9. rebro tako, da je nož porinil do ročaja skozi pljuča do hrbtenice ter je France Oslj v par urah izkrevljal, nato pa je Oslju pobral 303 Din gotovine. Še tisto noč okoli 1. ure je potem na cesti med Sv. Valburgom in Trbojami s kolesom brez luči trčil v vinjenem stanju v kolo Janeza Rozmana, da je ta padel s kolesa vznak in si prebil lobanjo. Rozman je potem umrl v ljubljanski bolnišnici zaradi otrpnenja možganov.

Obtožence, obtočen v Jovo modro obleko, je vzravnal kakor sveča poslušal čitanje obtožnice. Nato se je mirno in preudarno zagovarjal: "Nekaj priznam, nekaj pa ne..." Ti sto nedeljo sta bili dve veselici, strelska pri Kuharju v Trbojah, gasilska v Voklem. Knific je najprej pil v Voklem, nato je šel z družbo v Trboje, kjer je nadaljeval s pijačo, ne da bi šel kositi. S strelske veselice so šli pit v Kocjanovo gostilno. Tu je Oslj kazal denar

in se z njim tako bahal, da mu je Knific rekel: "France! Dva kovača boš dal meni, ki sem ti jih lani posodil!"

Knific, France Oslj in Jan. Prast so potem okoli 20.30 odšli vinjeni na Osljev dom, da bi tam pojedli zeganjske bobbe in nekaj mesa. Prast je kmalu odšel in Knific je rekel Oslju: "Dva kovača mi boš vendar dal, da grem na veselico, ko nimam denarja". Oslj pa ni hotel dati. In Knific pravi: "Tedad sem mu zagrozil. Najprej sva se malo spoprijela. Malo sem ga porinil. Nato sva se še smejala. Sedla sva nazaj na stol. Prijel sem tedaj za nož in ga hotel malo zastrašiti, da bi mi dal dva kovača. Z desno roko sem ga prijel za suknjico, z levo sem porinil nož". Predsednik: "V preiskavi ste rekli, da je mož kar sam skočil". — "Saj je moglo tako biti!" — "In kaj je rekel Oslj?" — "Rekel je: Janez, dosti imam. Denar lahko vzameš!... Z očmi je tako svetlo gledal. Na stolu je sedel. Se gel sem nato v žep in pogledal, koliko ima denarja. Mislim sem sprva, da sem dal denar v njegov žep nazaj, pa sem se zmotil in ga dal v svojega. Spravil sem tudi bobbe in meso. Nato sem Oslja še enkrat pogledal in sem sam mislil, da je nož le za suknjico zatakujen. Hotel sem nož potegniti, pa ni šel ven".

Obtožence je nato priznal, da je trčil s kolesom ob kolo Janeza Rozmana in da sta se oba zvrnila v obcestni jarek. V pesi je Knific ležal do 5. zjutraj. Nato je odšel k Rozmanu na dom in sta si podala roko. Tam se je opral krvi in šel spat na seno. Orožniki so ga zadržali...

Predsednik: "K Oslju niste šli gledat, kaj je z njim? Še luč je podnevi gorela". Obtožence: "Nisem vedel, kaj je z Osljem. Po glavi mi je šlo tako kakor bi mrlični zvonilo. Mislim sem si, da Oslju nisem nič hudega naredil". — "V preiskavi ste povedali, da ste zjutraj še poslušali čez Oslju zvoni". — "Sem bil čisto zmešan".

Zaslišane so bile nato priče, gostilničar Rudolf Komurka, Jan. Prast, Anton Rozman, Kočvar Josip in drugi. Izpovedale so nekatere bistvene okoliščnosti, zlasti še, kako je obtožence usodno nedeljo popaval. Po umoru je šel nazaj na veselico ter za pravil skoro ves denar. Orožniki so pri njem našli od treh stotakov le še 71 Din.

Po temperamentnem nastopu državnega tožila, ki je zahteval smrtno obsodbo, in lepego govoru branila, se je veliki senat precej časa posvetoval. Točno opoldne je predsednik objavil sodbo:

Ivan Knific je kriv zločina razbojništva in smrti Janeza Rozmana iz malomarnosti ter se obsodi na 20 let ječe in na trajno izgubo častnih državljskih pravic. Državni toži-

lec je prijavil priziv zaradi prenizke kazni. Obsojence si je pridržal rok za premislek.

Razpravi je prisostvovalo mnogo obtožencevih sovaščinov in sorodnikov. Oče je milo zajokal, ko je čul, kam je pijača spravila sina.

OČETOVE ZASLUGE — SI

NOVA NAGRADA

30. septembra se je poslovil od nemške vojske polkovnik Oskar von Hindenburg, sin in dolgoletni prvi adjutant pokojnega feldmaršala ter eden najplivnejših činiteljev iz okolič pokojnega državnega predsednika. Vlada ga je ob tej priliki povzdignila v generalni čin ter mu dovolila nositi odgovarjajočo uniformo.

Hindenburgov sin je zdaj v 52. letu ter je bil zadnjih osem let skupno z državnim tajnikom Meissnerjem in pokojnim generalom Schleicherjem ena najplivnejših osebnosti v Nemčiji. Vlada tega triumvirata, ki je trajala od l. 1925 do letos, je zdaj končana. Vsekakor je značilno, da je še vedno ostal na svojem službenem mestu Meissner, ki je bil državni tajnik že pod Ebertom. Schleicherja so 30. junija letos umorili. Med vsemi tremi je napravil Hindenburgov sin najmanjšo kariero v pogledu časti in čina, v katerialnem pogledu pa je nedvomno med vsemi tremi najboljšje odrezal.

Hindenburgov rod je bil namreč ob času, ko je nastopil pokojni feldmaršal mesto državnega predsednika, popolnoma obubošan. Rodniško imenje Neudeck v Vzhodni Prusiji je šlo rakom zvižgat. In prav tukaj so posegle vmes skrivnostne sile feldmaršalove okolič. O b Hindenburgovi osemdesetletnici je dobil Hindenburg imenje Neudeck nazaj v obliki narodnega darila. Pri tannenberških svečanostih 1933, ko je bil že Hitler na vladi, pa je država poklonila Hindenburgu sosedno domeno Langenau in gozd Preussenwald. Poleg tega je prešla rodbina listino, ki pravi, da ostane to imenje prosto davkov, dokler bodo živeli moški potomci Hindenburga. Da se izogne davčnim odteglajem ob očetovi smrti, je dal polkovnik Hindenburg imenje takoj prepisati naravnost na svoje ime.

Sedanje posestvo Hindenburgove rodbine Neudeck in Langenau meri skupno s Pruskim gozdom 30.000 ha in je po velikosti dvakrat tolikšno kakor kneževina Lichtenstein.

Oskar von Hindenburg je v svojstvu prvega adjutanta državnega predsednika gotovo pomagal Hitlerju na površje in je zato tudi prejel odgovarjajočo nagrado na račun zaslug svojega očeta.

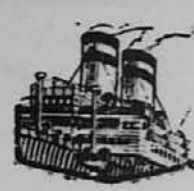
Advertise in

in "GLAS NARODA"

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJABNILA ZA PO-
TCVANJE

7. novembra: Manhattan v Havre

9. novembra: Bremen v Bremen

10. novembra: Ile de France v Havre

14. novembra: New York, M. C. v Hamburg

16. novembra: Statendam v Boulogne sur Mer

17. novembra: Champlain v Havre

21. novembra: Washington v Havre

23. novembra: Maastricht v Cherbourg

24. novembra: Paris v Havre

29. novembra: St. Louis, M. A. v Hamburg

30. novembra: Olympic v C

Evropa v Bremen

1. decembra: Lafayette v Havre

4. decembra: Manhattan v Havre

7. decembra: Saturnia v Trst

Hamburg v Hamburg

8. decembra: Champlain v Havre

11. decembra: Gen. Von Steuben v Hamburg

12. decembra: New York v Hamburg

14. decembra: Maastricht v Cherbourg

16. decembra: Conte di Savoia v Genoa

15. decembra: Paris v Havre

19. decembra: Albert Ballin v Hamburg

21. decembra: Olympic v Cherbourg

26. decembra: Deutschland v Hamburg

29. decembra: Ile de France v Havre

POD OSEBNIM VODSTVOM

BOŽIČNI IZLETI v JUGOSLAVIJO

Iz New Yorka odplujeta priljubljena ekspresna parnika

NEW YORK

13. DECEMBRA

Izborne železniške zveze od Hamburga

BREMEN

16. DECEMBRA

Ekspresni vlak ob Bremen v Bremerhaven zajame udobno potovanje do Ljubljane.

**HAMBURG-AMERICAN LINE
NORTH GERMAN LLOYD**
57 BROADWAY, NEW YORK

pesmi

i n
poezije

AKROPOLIS IN PIRAMIDE	.80
AZAZEL, trdo vez	1.—
BALADE IN ROMANCE, trda vez	1.25
BOB ZA MLADI ZOB, trda vez	.40
KRAGULJČKI (Uvca)	.55
trda vezano	.80
MOJE OBZORJE (Gangl)	1.25
NARCIS (Gruden), broširano	.30
PRIMORSKE PESMI, (Gruden), vez	.35
SLUTNJE (Albercht), broširano	.30
POHORSKE POTI (Glaser), broširano	.30
STO UGANK (Oton Zupančič)	.50
ZVONČKI. Zbirka pesmi za slovensko mladino. Trdo vezano	.40
ZLATOROG, pravljice, trda vez	.60

Naročite jih lahko pri:

KNJICARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

Cena

DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko
Berilo

ENGLISH SLOVENE READER

STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri —

KNJICARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK CITY

Poziv!

Izdajanje lista je v svezu

s velikimi stroški. Mno

go jih je, ki so radi sla-

bih razmer tako priza-

deti, da so nas naprosili,

da jih počakamo, zato

naj pa oni, katerim je

mogoče, poravnajo na-

ročnino točno.

Uprava "G. N."